

[Valdemar Sørensen.]

endog Rigsdagen er afskaaret fra at faa de nødvendige Oplysninger. Jeg for mit Vedkommende agter at tage Reservation, hver eneste Gang noget saadant foreligger.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Jeg maa sige, at jeg ligesom den sidste ærede Taler er meget lidt tilfredsstillet af den højtærede Ministers Svar med Hensyn til Priskontrolraadet og dets Angivelser af Møllernes og Bagerens Indtægt eller Ikke-Indtægt, thi heller ikke for mit Vedkommende er det givet, at jeg vilde finde det Resultat rigtigt, som Priskontrolraadet er kommet til. Jeg understregede ogsaa, at det er af allerstørste Vigtighed, at alle vi, der har en vis Despekt, kan jeg sige, for en Priskontrol, og for hvem det er en ganske overordentlig ubehagelig Ting at overlade Kontrollen af, hvad Folk maa tjene og ikke tjene, til en lille Forsamling af Kontrolører i Stedet for til det frie Erhvervsliv, for os er det, sagde jeg, af Vigtighed, at vi i hvert enkelt Tilfælde kan overbevises om, at denne Priskontrol skønner og handler rigtigt og retfærdigt. Her var netop et Omraade, hvor vi gennem et Bilag fra Priskontrolraadet kunde faa bekræftet, at Raadet er retfærdigt og anlægger en sund Bedømmelse af disse Forhold; muligvis kan vi faa de fornødne Oplysninger gennem et enkelt Medlem af vor Gruppe, men som det nylig blev sagt, er det ikke alene os, men det danske Folk som Helhed, der ønsker Underretning. Brødet er en saa vigtig Ting i hvert eneste Hjem, at en Stigning af Brødprisen fremkalder en saa stærk Uvilje som maaske intet andet. Jeg ønsker derfor, at den danske Befolkning skal have nøjagtig Underretning om, hvorledes denne Prisstigning motiveres. I Byerne vil man straks være tilbøjelig til at sige, at nu skal Landbruget igen tjene paa Fødevarerne, og bl. a. af den Grund ønsker jeg, det skal konstateres, at denne Forhøjelse af Brødprisen ikke kommer Landbruget til gode, men Mølleri- og Bagerivirksomheder.

Den højtærede Ministers Svar med Hensyn til det Brød, jeg købte i Formiddags for 31 Øre, gav mig nærmest det Indtryk, at den Pris, her var taget, var ulovlig; jeg vilde gerne, at den højtærede Minister bekræftede, at dette er Tilfældet, for jeg synes, at naar vi endelig skal have Maksimalpriser, skal de ogsaa overholdes, og jeg kan ikke

tænke mig, at Sigtebrød kan ligge højere i Pris end Franskbrød.

Knud Kristensen: Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Udtalelser var i alt for høj Grad henholdende. Ministeren nævnte alle de Vanskeligheder, der var forbundet med at raade Bod paa den uheldige Situation, vi er kommet i, fordi der ikke kan købes Erstatningskorn til samme Pris, som man maa aflevere sit Brødkorn til. Jeg skal indrømme, der kan være visse Vanskeligheder, og de er selvfølgelig blevet større, efterhaanden som Tiden er gaaet. Jeg tror nu, det er et saa vigtigt Spørgsmaal baade af Hensyn til de Landmænd, det vil komme til at gaa ud over, og af Hensyn til Rigsdagen — alle de Løfter, som her er udstedt — og ogsaa af Hensyn til den fremtidige Brødforsyning her i Landet, at jeg vil sige — ja, jeg vil nødig give Anvisning paa noget, og det skal heller ikke forstaas saadan, men kunde den højtærede Minister ikke tænke sig, at den nuværende Tilstand bl. a. kunde have til Følge, at man til Foraaret enten begyndte at pløje Brødkornsarealer op, eller ogsaa at man besaaede dem med Havre, saa at det blev en Blanding af Havre og Rug, man avlede. Jeg ser med stor Bekymring Fremtiden i Møde, hvis der ikke her træffes en Ordning, saaledes at de, der maa aflevere, ikke bliver straffet, fordi de avler Brødkorn og ikke Foderkorn. Balance paa dette Punkt var nemlig en Forudsætning, da Loven blev gennemført, og jeg tror en Forudsætning fra alle Sider, og derfor maa vi gøre alt, hvad vi kan, for at denne Forudsætning kan opfyldes, hvis vi ikke vil bringe os selv i et skævt Lys og bringe Landets Brødforsyning i Fare.

Med Hensyn til Hvedespørgsmaalet kan jeg ikke se rettere, end at ogsaa her har man været alt for langsom i Vendingen. Hvad der privat kunde gøres paa Bornholm, maatte dog formentlig ogsaa, med Støtte fra Lovgivningsmagtens Side, kunne være gjort i den øvrige Del af Landet. Hvis man fortsatte paa samme Maade som nu, kunde det vel ske, at Udbudet af Hvede helt standsede, fordi man regnede med, at naar der var gaaet en vis Tid, saa blev Resten givet fri; der vilde jo for dem, der køber Erstatningskorn, være en Fordel ved at faa det frigivet, maaske ikke for dem, som skal sælge det alligevel. Det forekommer mig, at der her bør og maa kunne træffes en Ordning.

Jeg maa efter de Svar, den højtærede